

27 Απριλίου 2015

Ήρθες σαν

όνειρο θαρρώ

χάραμα, στην καρδιά μου,

μου χάραξες ξανά γραμμή

μη χάσω την πορεία μου...

Μου έδωσες , πάλι την ευχή

να έχω, για να βαδίζω,

να αφήσω τα ανώφελα,

κοντά, να τριγυρίζω....

Μου είπες και εγώ δάκρυσα

και έσπευσα να υπογράψω

άθλιος πάλιν μαθητής,

Είπε Γέρων, να γράψω...

((Σαν το σκυλί, σκάψε βαθιά

να θάψεις μες, τα χώματα

όσο μπορέσεις πιο μακριά,

τα άθλια σου πτώματα,

που σε κρατάνε μακριά

απ, του ουρανού τα δώματα...))

Σίμωννα, την αγάπη σου

σαν ψηλαφώ, δακρύζω..

Αξίζω τάσης αρωγής

άραγε , ψιθυρίζω....

Παντάνασσα με έβαλες

μέσα σε θεία αγκάλη

και έκτοτε, αγνόησες

του μαθητή, το χάλι.....

Το χέρι, κράτα, μη χαθώ

στα θέλω και τα άλλα.

Φώτιζε μόνο τη ψυχή,

να προσδοκά, μεγάλα....

Μνάσων ο Παλαιός Μαθητής..